

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: Et tredimensionalt EF-varemærke (formen på en beholder) — ansøgning nr. 12 649 174

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. april 2015 af Femte Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2567/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at fortsætte registreringsproceduren
- Subsidiært fastslås det, at forordningens artikel 7, stk. 1, litra b), ikke er til hinder for registreringen og sagen hjemvises til appelkammeret.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. juni 2015 — DEI mod Kommissionen

(Sag T-352/15)

(2015/C 328/09)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE DEI (Athen, Grækenland) (ved advokaterne E. Bourtzalas, D. Waelbroeck, Ch. Tagaras, Ch. Synodinos og E. Salaka)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C (2015) 1942 final af 25. marts 2015 i sag SA.38101 annulleres, for så vidt som det deri fastslås, at der ikke blev indrømmet statsstøtte til Aluminium SA, og at Kommissionen følgelig ikke var forpligtet til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF.
- Europa-Kommissionens afgørelse C (2015) 1942 final af 25. marts 2015 i sag SA.38101 annulleres, for så vidt som det deri fastslås, at DEI's anmeldelse af statsstøtte, som blev indført ved afgørelse 346/2012 fra den græske myndighed for regulering af energi (RAE), er blevet uden genstand efter voldgiftsdomstolens afgørelse 1/2013, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale DEI's omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter i sagen, for så vidt som den anfægtede retsakt ikke opfylder de processuelle krav til vedtagelsen af en sådan afgørelse.

2. Andet anbringende vedrører en manglende passende begrundelse, selvmodsigelse og tilsidesættelse af pligten til at foretage en undersøgelse af alle relevante retlige og faktiske omstændigheder ved vurderingen af, om voldgiftsaftalen fastsatte »klare og objektive parametre«, som »begrænsede voldgiftsmændenes skønsbeføjelse« og havde den endeligt fastsatte pris for elektricitet som »logisk konsekvens«.
3. Tredje anbringende vedrører en åbenbar retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af kriteriet om den forsigtige private investor og af artikel 107, stk. 1, og artikel 108, stk. 2, TEUF, for så vidt angår vurderingen af, at den pris for elektricitet, der blev fastsat af voldgiftsdomstolen, udgør en »logisk konsekvens af korrekt fastsatte parametre i voldgiftsaftalen«.
4. Fjerde anbringende vedrører en åbenbar retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af artikel 107 TEUF og 108 TEUF, for så vidt angår vurderingen af, at Kommissionen ikke var forpligtet til at foretage komplicerede økonomiske vurderinger samt en åbenbar retlig fejl og en åbenbar urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, for så vidt som Kommissionen ikke foretog en undersøgelse af afgørende spørgsmål med hensyn til, om der forelå statsstøtte eller ej.
5. Femte anbringende vedrører en åbenbar retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 108, stk. 2, TEUF og en åbenbar urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder for så vidt angår anvendelsen af princippet om en forsigtig privat investor, der handler i en markedsøkonomi.
6. Sjette anbringende vedrører en åbenbar retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af artikel 107, stk. 1, TEUF, en tilsidesættelse af pligten til at foretage en tilstrækkelig begrundelse og en åbenbar urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder vedrørende Kommissionens afgørelse om ikke at foretage yderligere undersøgelser af DEI's anmeldelse af 2012 i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF på grundlag af dens vurdering om, at den »er blevet uden genstand« efter vedtagelsen af voldgiftsdomstolens afgørelse 1/2013.

Sag anlagt den 2. juli 2015 — Allergopharma mod Kommissionen

(Sag T-354/15)

(2015/C 328/10)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Allergopharma GmbH & Co. KG (Reinbek, Tyskland) (ved advokaterne T. Müller-Ibold og F.-C. Laprèvote)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 27. marts 2015 om godkendelse af en støtteordning for tyske lægemiddelvirksomheder i økonomiske vanskeligheder gennem fritagelse for obligatoriske rabatter (SA.34881 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2012/CP) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om retlige fejl, tilsidesættelse af traktaten, af forbuddet mod forskelsbehandling og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, idet der blev set bort fra rammebestemmelserne for redning og omstrukturering ⁽¹⁾